Найвищим благанням про прощення гріхів

Передається від Шаддада ібн Ауса, нехай буде задоволений ним Аллаг, що Пророк, мир йому і благословення Аллага, сказав: «Найвищим благанням про прощення гріхів є слова: “О Аллаг, Ти — Господь мій, немає істинного божества, окрім Тебе. Ти створив мене, і я — Твій раб. Я дотримуюся Твого заповіту і Твоєї обітниці настільки, наскільки спроможний. Я шукаю в Тебе захисту від зла того, що я вчинив. Я визнаю Твою милість щодо мене і визнаю свій гріх, тож прости мене, адже, воістину, ніхто не прощає гріхи, окрім Тебе”. Він також сказав: «Хто промовить його вдень, будучи переконаним у ньому, і помре того ж дня до настання вечора, той буде з мешканців Раю. А хто промовить його вночі, будучи переконаним у ньому, і помре до настання ранку, той буде з мешканців Раю».

[رواه البخاري] [صحيح]

Пророк, мир йому і благословення Аллага, повідомляє, що існують різні формулювання благання про прощення, однак найкращим і найвеличнішим з них є те, яке промовляє раб: «О Аллаг, Ти — Господь мій, немає істинного божества, окрім Тебе. Ти створив мене, і я — Твій раб. Я дотримуюся Твого заповіту і Твоєї обітниці настільки, наскільки спроможний. Я шукаю в Тебе захисту від зла того, що я вчинив. Я визнаю Твою милість щодо мене і визнаю свій гріх, тож прости мене, адже, воістину, ніхто не прощає гріхи, окрім Тебе». Насамперед раб визнає єдинобожжя Аллага: що Аллаг є його Творцем і Тим, Кому він поклоняється, не надаючи Йому жодних співтоваришів, і що він дотримується того заповіту, який уклав з Аллагом, — віри в Нього і покори Йому — відповідно до своїх можливостей. Адже раб, якими б не були його діяння поклоніння, не здатен виконати в повній мірі все те, що наказав Аллаг, і не спроможний належним чином віддячити за всі Його милості. Тому він звертається за притулком до Аллага і повністю покладається на Нього, шукаючи захисту від зла власних учинків. Також раб добровільно визнає милості Аллага щодо себе і звертає вину на самого себе, відкрито визнаючи свої гріхи та непокору. Після такого звернення до Аллага раб просить Його про прощення — щоб Він покрив його гріхи і вберіг його від їхніх наслідків Своїм прощенням, щедрістю і милістю, адже ніхто не прощає гріхи, окрім Нього, Всевишнього і Великого. Потім Пророк, мир йому і благословення Аллага, повідомив, що це благання належить до ранкових і нічних зікрів. Хто промовить його вдень із переконаністю, усвідомлюючи його зміст і віруючи в нього, на початку свого дня — від сходу сонця до його зеніту — і помре після цього, той увійде до Раю. А хто промовить його вночі — від заходу сонця до настання світанку — і помре до ранку, той увійде до Раю.